

in.ihned.cz/zahranici

FOTO: TOURISME MAROCAIN

Po soumraku se náměstí Djemaa el-Fna promění v jednu velkou jídelnu pod širým nebem.

od Casablanky – užijete opravdového arabského smlouvání.

Modelový scénář: obchodník s šátky se vás snaží nalákat do svého krámků. Používá podobné techniky jako kuchař nebo mačkač citrusů z náměstí. Vy se zlákat necháte, protože šátek stejně chcete. Uvnitř si jeden vyberete a ptáte se na cenu, kterou on stanoví na 150 dirhamů (něco přes 400 korun). Vy na něj překvapeně vyvalíte oči, začnete se smát. On se – naoko nechápavě – zeptá, jaká je tedy vaše cena. 20 dirhamů. On vyvalí oči, propuká v rozhořčený smích. Sleví na 130, vy přistoupíte na 40. On lomí rukama a předstírá, že nevěří svým očím a uším. Sleví na 120, vy zůstáváte na 40, což on považuje za donebevolající.

Na řadu přichází papír a tužka. Na papír napíše vedle sebe svoji a vaši cenu, obě škrtně a napíše novou částku. Ta je samozřejmě vyšší než aritmetický průměr. Vy vedle této nové cifry napíšete svou (zvedáte, dejme tomu, o deset dirhamů, ale ne příliš ochotně). On zase obě čísla škrtně a píše nové s tím, že je to „last price“. Načež vy stanovíte svou „poslední cenu“. Už to vypadá, že se asi nedohodnete, a tak odkládáte šátek a předstíráte odchod. On zase lomí rukama a obrací oči k nebi, snad aby si jako svědka povolal samotného Alláha. Ale abyste mu neodešli, přichází s novou nabídkou – dva šátky za 170 dirhamů. Valíte oči...

Obchod opouštíte se třemi šátky za 180 dirhamů. Celé divadlo zabralo víc než půl hodiny a vás naplnilo vzrušením a pocitem skvěle vykonaného obchodu. Jenže nezapomeňte, že vítězství vždy zůstává jaksi „na domácím hřišti“.

Na marrakéšských trzích dostanete vše – od ovoce a zeleniny, čerstvých datlí, máty, koření a heny přes koberce, šátky, šperky, dřevěné sošky, tradiční berberské pantofle,

bubínky a vodní dýmky až k věcem denní potřeby, jako jsou papírové kapesníky, nůžky, jehly a nitě, nádobí či zápisníky a tužky.

Procházka po medině

Každé ze čtyř marockých královských měst má svou barvu. Fés je modrý, Meknės zelený, Rabat bílý a Marrakės červený. Berberská pověst praví, že když byla do srdce města „vsazena“ mešita Kutubija, vy-

UBYTOVÁNÍ

Sehnat nocleh v Marrakėsi není absolutně problém. Záleží jen na vašem cestovním rozpočtu. A i tak jsou ceny mnohem nižší než v Evropě. Pokud patříte k „nezávislejším“ cestovatelům bez nároku na luxus, zamiřte do mediny, kde najdete množství levnějších, prostě zařízených hotelů – už při vstupu do starého města vás osloví dohazovači. Nocleh pořídíte již zhruba od 40 dirhamů. Lepší, ale dražší hotely jsou vně mediny kolem hradeb, ve ville nouvelle.

HISTORIE

Marrakės založil roku 1062 sultán Jusef bin Tašfín z kmene Almoravidů. Město se stalo významným kulturním centrem islámského světa. Díky poloze na křižovatce obchodních cest rychle bohatlo a získávalo na kráse. Nic na tom nezměnily ani almoravidské dobovačné výpravy do Španělska, které odčerpávaly mnoho z bohatství.

Když sultán Jusef roku 1106 zemřel, vlády se chopil jeho syn Ali. Marrakės zažíval první zlatý věk. Ali dal vystavět paláce, lázně a především rozsáhlý podzemní zavlažovací systém.

Krátce před tím, než se 12. století přehouplo přes polovinu, se vlády nad Marokem (tudíž i nad Marrakėšem) chopili přísně muslimští Almohadé. Marrakės zůstal hlavním městem jejich říše až do pádu v roce 1269. Merenidovci pak vládli z Fésu a zlaté časy se do Marrakėse vrátili až v 16. století s dynastií Saadovců. Tehdy vznikla rozlehlá mešita Mouassine, mellah či medersa (náboženská škola) Aliho ben Jusefa. Zvláštním přínosem bylo pro město panování saadovského sultána Ahmeda al-Mansúra, který dal zbudovat palác el-Badi a saadovskou nekropoli. Když Saadovce vystřídali Alawité, přenesli hlavní město do Meknėsu a Marrakės stihly horší časy. Trvaly s přestávkami až do příchodu Francouzů. Ti vybudovali ville nouvelle a opravili a oživil medinu.